

Az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest,
Donáti utca 35-45.

Az elsőfokú Bíróság útján:

Székesfehérvári Törvényszék

*8000 Székesfehérvár
Dózsa György út 1.*

8002 Székesfehérvár, Pf.: 251.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		Érke.: 2014 -06- 11	
		Példány: <u>2</u> Mell.: <u>1</u> db	
Ügyszám: <u>IV/1163-012014</u>		Az ügyirat száma: <u>27.P. 20201/11/55</u>	
Érkezett: 2014 JÚN 20.		Kezelőiroda: <u>Uen</u>	
Példány: <u>2</u>	Melléklet: <u>1+5</u> db		

**Tárgy: Alkotmányjogi
panasz**

Alulírott [redacted] szám alatti lakos, meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm [redacted] ügyvéd útján [redacted] mint a támadott bírósági döntés alapjául szolgáló per felpereseként érintett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordulok a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, és

indítványozom,

hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria [redacted] felperes és [redacted] alperes között folyó pert elbíráló Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.545/2013/4. számú döntését felülvizsgálati eljárás során helybenhagyó Pfv.IV.21.493/2013/4. számú, 2014. február 5. napján kelt ítéletének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg a döntést.

Álláspontunk szerint a jogerős határozat az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütközik:

MAGYARORSZÁG ALAPTÖRVÉNYE

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

Ügyismertetés

A felperes a Székesfehérvári Törvényszékhez nyújtott be keresetet az alperessel szemben, amelyben kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette személyhez fűződő jogát, ezen belül a jó hírnévhez, valamint a testi épséghez és egészséghez fűződő jogát azzal, hogy őt jövedéki visszaélés bűncselekményének elkövetésével hamisan vádolta.

Keresetében kérte, hogy a jogsértésre tekintettel az alperes adjon elégtételt oly módon, hogy a felperes és a vele szomszédos lakóhellyel rendelkező alperes közvetlen lakókörnyezetében, a székesfehérvári Lomnici utcában minden lakóval közölje azt, hogy hamisan vádolta meg a felperest azzal, hogy jövedéki visszaélés bűncselekményét követte el, és ezért bocsánatot kér. Emellett kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest 500.000,- Ft összegű nem vagyoni kár megtérítésére.

A keresetnek a Székesfehérvári Törvényszék részben helyt adott 2013. január 18. napján kelt, 27.P.20.201/2011/1. számú ítéletével, megállapítva a felperes jó hírnévhez és egészséghez fűződő személyiségi jogainak alperes általi megsértését, és kötelezve az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 200.000,- Ft összegű kártérítést.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezést nyújtott be, az eljáró Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.545/2013/4. számú, 2013. június 12. napján kelt ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és teljes egészében elutasította a felperes keresetét.

A Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amelynek alapján eljárva a Kúria helyben hagyta a Fővárosi Törvényszék ítéletét Pfv.IV.21.493/2013/4. számú, 2014. február 5. napján kelt ítéletével.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság és a Kúria által sem vitatottan, helyesen állapította meg a tényállást, az eljáró bíróságok közül azonban egyedülként helyes jogi következtetéseket vont le a megállapított ténybeli alapból.

Ítéletében rögzítette, hogy a kialakult és töretlen bírósági gyakorlat alapján önmagában az a tény, hogy egy személlyel szemben büntetőeljárás indul, még nem alapozza meg az eljárás alá vont személy személyiségi jogai sérelmének megállapíthatóságát, még abban az esetben sem, ha utóbb az eljárás során nem kerül sor a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására, és felelősségre vonására. Ennek kapcsán pedig rámutatott arra, hogy nem elegendő a Pp. 4. § (2) bekezdésére történő hivatkozás, hanem vizsgálendő a hatósági eljárás indításának motivációja is, az, hogy az alperes részéről a bejelentésre milyen okból és módon került sor.

Vizsgálata alapján az elsőfokú bíróság az alperessel szemben hamis vád miatt indult büntetőeljárás eredményével egybehangzóan megállapította, hogy az alperes a rendelkezésére álló, bűncselekményre nem utaló adatokat tudatosan torzítva használta fel arra, hogy a nyomozóhatósággal kapcsolatban álló közeli ismerőse közreműködésével alaptalanul kezdeményezzen eljárást a felperessel szemben. Ezzel pedig tudottan valótlan, a felperesre nézve sértő kijelentéseket téve, a felperes által igazolt tényleges sérelmeket okozott, megsértette a felperes személyhez fűződő jogait, azon belül elsősorban a jó hírnévhez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, tekintettel arra, hogy a szükségtelenül és megalapozatlanul lefolytatott eljárás megviselte a felperes alperes által is tudottan megromlott egészségi állapotát.

Az elsőfokú bíróság döntését felülmérlegelő másodfokú bíróság azonban a fenti gondolatmenetet nem fogadta el, a tényállás vizsgálatakor érthetetlen okból pusztán a bírói gyakorlatra való hivatkozásra szorítkozott, megsértve ezzel a tényállás tisztázása, az ügy összes körülményének figyelembevétele, a jogszabályok alkalmazása során követendő egyediesítés elvének érvényre juttatása iránti kötelezettségét, ezáltal megsértve a felperesnek a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogát.

Elfogadhatatlan, a polgári jog elveivel és szellemiségével ugyanis összeférhetetlen, hogy a személyiségi jogsérelmek körében az eljáró bíróság nem vizsgálja a jogsértő motivációit, a tényállás szubjektív elemeit, különösen annak ismeretében, hogy a tárgyalt esetben az alperes vonatkozásában a nyomozó hatóság megállapította a hamis vád büntette elkövetésének tényét, és csak méltányosságból halasztotta el a vádemelést egy év időtartamra.

Kizárólag ez az oka annak, hogy nem született az alperes büntetőjogi felelősségét megállapító jogerős bírósági ítélet. Ez azonban nem érinti a megállapított és nem vitatott tényt, hogy az alperes tudatosan, szándékosan állított és terjesztett a felperesről őt sértő valótlan tényeket, tudatában léve annak, hogy megsérti a felperes jó hírnevét.

Mindezzel a másodfokú bíróság érdemi indokát nem adva mellőzte a már bizonyított tények egy részét a döntése alapjául szolgáló tényállás elemei közül. Vizsgálata során pusztán azt vette figyelembe, hogy a bírói gyakorlat szerint önmagában egy hatósági eljárás kezdeményezése, amely eljárás nem zárul eredménnyel, nem alkalmas a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására.

A bírói gyakorlat (EBH 2002.624) azonban csak akkor nem tartja indokoltnak a személyiségvédelmet, ha önmagában az eljárás kezdeményezésére volna visszavezethető. Helyes értelmezés mellett a gyakorlat arra utal, hogy jóhiszeműen kezdeményezett eljárások nem okozhatnak személyiségi jogsérelmet, tekintettel arra, hogy az állampolgároknak nem csak joguk, de – megszegése esetén számos esetben büntetőjogi szankcióval fenyegetett – kötelezettségük a tudomásukra jutott bűncselekmény vagy gyanújának bejelentése a hatóságok felé.

Amennyiben az eset összes többi körülményének vizsgálata arra vezet, hogy más figyelembe vehető tényelem nem vonható a jogkövetkeztetés alapjául szolgáló körbe, úgy helyes, ha kizárólag az eljárás kezdeményezése miatt nem kerül sor az eljárás alá vont alany személyiségi jogai sérelmének megállapítására. Ez azonban feltételezi azt is, hogy minden esetben el kell végezni az eset összes körülményének vizsgálatát a Pp. 206. §-ában foglalt rendelkezések értelmében, az nem utasítható el.

Amennyiben a másodfokú bíróság eleget tett volna jogszabályi kötelezettségének, úgy megállapíthatta volna – az elsőfokú bíróság okszerű vizsgálatának eredményével egyezően –, hogy az alperes tudatosan szegte meg jóhiszemű joggyakorlás iránti kötelezettségét, amely jogsértése bűncselekményt is megvalósított, így szándékosan okozta a felperes személyiségi jogainak, azon belül jó hírnevének sérelmét, amelynek további következménye lett, hogy a felperes egészséghez fűződő személyiségi joga is sérelmet szenvedett.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.454/2013/4. számú ítélete az ügy érdemére kihatóan az Alaptörvénybe ütköző, illetve jogszabálysértő, mivel eljárása során nem tett eleget tényállás felderítési, valamint a bizonyítás körében az ügy összes körülményének vizsgálata iránti kötelezettségének, ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikkébe ütközően megsértette a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, szembehelyezkedve az Alaptörvény 26. cikkével, amely rögzíti, hogy a bírák a törvénynek alárendelve végzik tevékenységüket.

A Kúria kritika nélkül elfogadta a másodfokú bíróság fentiek szerint jogszabálysértő ítéletét, amely eljárása ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikkébe ütközően sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, egyúttal megakadályozza, hogy a felperes gyakorolhassa az őt megillető jogorvoslathoz való jogát azáltal, hogy szentesíti az alsóbb fokú bíróság jogszabálysértő eljárását, ezzel indokolatlanul és megalapozatlanul elzárja a felperest a jogerős döntés tényleges, érdemi felülvizsgálatának lehetőségétől.

Mindezzel teret engednek annak, hogy az alperes tudatos jogsértésével és bűncselekmény elkövetésével tudatosan, szándékosan megsértse a felperesnek az Alaptörvény II. cikkében foglalt méltóságához, illetve a VI. cikkben meghatározott jó hírnévhez való jogát.

A Fővárosi Törvényszék és a Kúria a fentiek alapján megszegte az Alaptörvény I. cikkében foglalt, a felperes sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogainak védelme tekintetében fennálló elsőrendű kötelezettségét.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

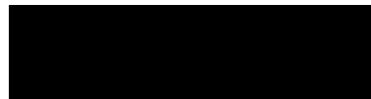
Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. § (1) bekezdése alapján törvényes határidőn belül nyújtjuk be.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás során adataimat zártan kezelni szíveskedjék.

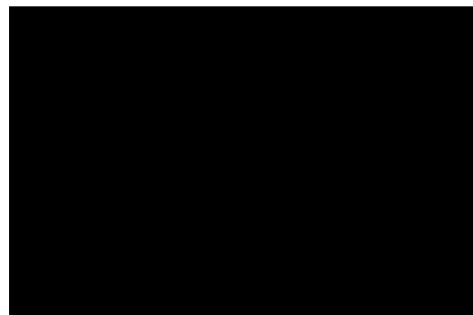
Az indoklásba részletezettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria által felülvizsgálati eljárás során hozott Pfv.IV.21.493/2013/4. számú ítélet Alaptörvény-ellenességét, semmisítse meg a határozatot, és a döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit alkalmazza.

Budapest, 2014. június 6. napján

Tisztelettel:



Képviselőtében:



Melléklet: Ügyvédi meghatalmazás